

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว ๑๕๙๖๕

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

ม. ๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุมพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๒๐๘๓

ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ทราบว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้แสวงหาข้อเท็จจริงและพิจารณากรณีผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างว่า ศูนย์ดำรงธรรมพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลกและสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เซบาร์ ซึ่งเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ตั้งโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณซอยพระลือ ๑/๑๑ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อนผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเร่งรัดจัดทำแนวทางการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการ เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี และแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรีตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีแนวทางการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘ กำหนดให้เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด มาตรา ๙ กำหนดให้ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น และกฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบการกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยสำหรับอาคารที่ใช้เพื่อประกอบการกิจการเป็นสถานบริการ โดยกำหนดประเภทระบบความปลอดภัย การป้องกันอันตราย และการตรวจสอบอาคารไว้ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว

๒. กรณีแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๒ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ

/ที่ประกาศ ...

ที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ กล่าวคือ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวใช้เป็นแนวทางการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำร่างเทศบัญญัติดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี โดยอนุโลม

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนั่น สนธิเมือง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_ptn@dla.go.th

☐ ผ.บ.ท.
☐ กง.บด.
☐ กง.สส.
☒ กง.กม.
☐ กง.กง.
☐ กง.บป.

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๒๐๘๓

สทจ. ปักดาภิ
วันที่ 1801
วันที่ ๓ ๐ พ.ค. ๒๕๖๗
เวลา ๑.๑๔

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๑๐๒/๑๑๒๒

ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๒๑๗

ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕

จำนวน ๑ ชุด

๓. สำเนากฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบกิจการ

เป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้แสวงหาข้อเท็จจริง และพิจารณากรณีผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างว่า ศูนย์ดำรงธรรมพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เซบาร์ ซึ่งเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ตั้งโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณ ขอยพระลือ ๑/๑๑ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อน ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเร่งรัดจัดทำแนวทางการพิจารณา ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการ เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี และแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติต่อไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีแนวทางการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข รายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘ กำหนดให้เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด มาตรา ๙ กำหนดให้ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวง กำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น และกฎกระทรวง

/กำหนด...

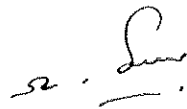
กำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้ประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยสำหรับอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ โดยกำหนดประเภทระบบความปลอดภัย การป้องกันอันตราย และการตรวจสอบอาคารไว้ จึงขอให้ จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว

๒. กรณีแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๑ กำหนดให้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๒ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการ ที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใน ท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และประกาศกระทรวง สาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ กล่าวคือ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. เพื่อให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดังกล่าวใช้เป็นแนวทางการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนำร่างเทศบัญญัติดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี โดยอนุลโหม

รายละเอียดปรากฏตาม QR - Code ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

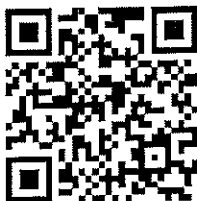
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๒

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ด่วนที่สุด

ที่ผผ ๑๑๐๒/๒๖๒๒

เลขรับ	19968
วันที่	29 เม.ย. 2567 (1)
เวลา	

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น	
เลขรับ	1341
วันที่	29 เม.ย. 2567
เวลา	17:30 น.

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๕ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๘๕๘ / ๒๕๖๗
ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗ จำนวน ๘ แผ่น

ด้วยมีผู้ร้องเรียนร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้แสวงหาข้อเท็จจริงและพิจารณากรณีผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เขบาร์ ซึ่งเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ตั้งโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณซอยพระสือ ๑/๑๑ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อน

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดิน (นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ) ได้มีคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายแล้ว ซึ่งจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวปรากฏว่า ตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะตามเรื่องร้องเรียนเลขดำที่ ๑๖๙๖/๒๕๖๒ เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๑๖๕๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการ ประเภทวัสดุที่ใช้ป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกอาคาร การทดสอบเสียงดังภายนอกอาคารตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุทนไฟ เป็นต้น เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศใช้บังคับ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๒๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แจ้งจังหวัดทุกจังหวัดพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน และต่อมาจังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่

/พล...

พล ๐๐๒๓.๔/๑๘๘๘๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อขอทราบ
แนวทางการจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างเทศบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดของหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขของการก่อสร้างอาคาร ประเภทของวัสดุที่ใช้ในการบุผนังภายในอาคาร เพื่อป้องกันเสียงดัง
เล็ดลอดออกสู่ภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอัคคีภัย หรือวัสดุทนไฟ นั้น
เนื่องจากจังหวัดพิษณุโลกยังไม่ได้รับทราบแนวทางการจัดทำข้อบัญญัติตามที่หารือไปยังกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีข้อเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเร่งรัด
จัดทำแนวทางการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคาร
หรือสถานประกอบกิจการเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท
การแสดงดนตรี และแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการ
ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปยังจังหวัดพิษณุโลกและทุกจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ
ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิชัยพร ยะลา)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติการแทน
เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำนักสอบสวน ๓

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๙๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๓๖๔

www.ombudsman.go.th

คำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำนักสอบสวน ๓

เรื่องร้องเรียนเลขดำที่..๒๐๔๒/๒๕๖๕..

เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๘๕๘ / ๒๕๖๗

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗

๑. ผู้แจ้ง/ผู้ร้องเรียน

“ปกปิด”

๒. ผู้ถูกร้องเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก

๒.๒ อำเภอเมืองพิษณุโลก

๒.๓ เทศบาลนครพิษณุโลก

๒.๔ สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก

๓. ประเด็นเรื่องร้องเรียน

ขอให้แสวงหาข้อเท็จจริงและพิจารณา กรณีร้องเรียนว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหา ร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เชบาร์ ซึ่งเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ตั้งโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณซอยพระลือ ๑/๑๑ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อน

๔. ข้อเท็จจริง

๔.๑ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินลงพื้นที่แสวงหาข้อเท็จจริงและประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก สรุปได้ว่า ร้าน The Great Wall ร้านชีวชิว และร้านอยากเล่า เชบาร์ ไม่เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่เป็นสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ผับ บาร์ และเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายสุราประเภทที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยบริเวณทางเท้าด้านหน้าร้านและบริเวณขอบทางเลี้ยวเข้าและเลี้ยวออก มีการทำเครื่องหมายจราจรห้ามจอดสีขาว แดง และมีการปรับปรุงวัสดุที่ช่วยเก็บเสียง ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกมีข้อเสนอแนะในที่ประชุม โดยสรุปว่า

หากถูกต้อง

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)

ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการ

/๔.๑.๑ กรณี...

๔.๑.๑ กรณีตามเรื่องร้องเรียน หากพบว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมาย เทศบาลนครพิษณุโลก ควรมีการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ควรมีเพียงหนังสือออกข้อแนะนำในภาพรวม

๔.๑.๒ มีข้อเสนอแนะให้ผู้ประกอบการทั้ง ๓ แห่ง ติดตั้งป้ายห้ามจอดรถกีดขวางทางเข้า - ออก และจัดให้มีสถานที่จอดรถสำหรับลูกค้าของร้าน

๔.๑.๓ ให้อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นัดหมายลงพื้นที่ร่วมกันในการตรวจวัดระดับเสียงว่าเกินค่ามาตรฐานหรือไม่ อีกครั้ง และรายงานมายังจังหวัดพิษณุโลกเพื่อสรุปเรื่องชี้แจงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินต่อไป

๔.๒ สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ได้สั่งการให้โรงสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตรวจสอบร้านอาหารตามที่มีการร้องเรียน และได้แนะนำให้ร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และส่งผลกระทบรบกวนต่อประชาชนผู้พักอาศัยในบริเวณข้างเคียงให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ เจ้าพนักงานได้ให้คำแนะนำการปฏิบัติแก่ร้านอาหารดังกล่าว ดังนี้

๑. ให้ลดเพลงลงเพื่อมิให้มีเสียงดังไปรบกวนประชาชนผู้ที่พักอาศัยบริเวณนั้น

๒. ให้ตั้งโต๊ะอาหารภายในบริเวณร้าน ห้ามตั้งโต๊ะบริเวณทางเท้า

๓. ให้ประชาสัมพันธ์ลูกค้าห้ามจอดรถกีดขวางทางจราจร

๔. ให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ให้ปิดตรงตามเวลา

๕. ให้ดำเนินการตามมาตรการป้องกันโรคโควิด ๑๙ อย่างเคร่งครัด

๖. ให้ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องห้ามจำหน่ายสุราให้เด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี

ทั้งนี้ ผู้แทนร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง รับว่า หากมีการส่งเสียงดังหรือทำให้เกิดเสียงหรือกระทำความอื้ออึง โดยไม่มีเหตุอันควรจนทำให้ประชาชนตกใจหรือเดือดร้อน ยินยอมให้ปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๔.๓ จังหวัดพิษณุโลกชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปได้ดังนี้

๔.๓.๑ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ชุดจัดระเบียบสังคมอำเภอเมืองพิษณุโลก บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการทั้ง ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีวจิต และร้านอยากเล่า เซบาร์ โดยเจ้าหน้าที่ชุดจัดระเบียบสังคมอำเภอเมืองพิษณุโลกได้ให้คำแนะนำ กำชับ และเน้นย้ำให้สถานประกอบการถือปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ หากชุดจัดระเบียบสังคมอำเภอเมืองพิษณุโลกตรวจพบการกระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะกรณีใด ให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของสถานประกอบการและจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

๔.๓.๒ เทศบาลนครพิษณุโลกและศูนย์อนามัยที่ ๒ พิษณุโลก ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกัน เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๖ เพื่อทำการตรวจวัดระดับเสียงพบว่า มีการแสดงดนตรีสดเสียงดังรบกวนผู้อาศัยบริเวณข้างเคียง

สำเนาถูกต้อง

/ซึ่งเกิน...

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)

เจ้าหน้าที่สอบสวนปฏิบัติการ

ซึ่งเกินค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง สรุปลผลการตรวจวัดเป็นเสียงรบกวน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน และตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลนครพิษณุโลกจึงออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก่ผู้ประกอบการทั้ง ๓ แห่ง ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน ตามหนังสือเทศบาลนครพิษณุโลกฉบับลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยให้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และระงับเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) ห้องแสดงดนตรี ให้ใช้วัสดุที่สามารถป้องกันเสียงและวัสดุซับเสียง เพื่อป้องกันเสียงดังออกมารบกวนประชาชนข้างเคียง

(๒) ให้ปิดประตูในห้องกันเสียงตลอดระยะเวลาที่มีการแสดงดนตรี หรือจัดทำประตูทางเข้าและออกเป็น ๒ ชั้น

(๓) ให้ความคุ้มครองจากการเปิดเพลงและแสดงดนตรี โดยเฉพาะตั้งแต่เวลา ๒๒.๐๐ น. เป็นต้นไป

โดยดำเนินการภายในกำหนด ๓๐ วัน หากสถานประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ภายในระยะเวลาดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง โดยให้สิทธิสถานประกอบการอุทธรณ์ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้

๔.๓.๓ จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ แจ้งไปยังอำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก กำชับให้ติดตาม ตรวจสอบ ผลการดำเนินการของสถานประกอบการทั้ง ๓ แห่ง เพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดอีก หากตรวจพบการกระทำความผิด ให้ถือปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าวอีกต่อไป

๔.๔ เทศบาลนครพิษณุโลกชี้แจงผลการดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และระงับเหตุรำคาญ โดยสรุปว่า ภายหลังที่มีการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นถึงผู้ประกอบการร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ผู้ประกอบการได้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และระงับเหตุรำคาญตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานแล้ว ซึ่งจากการลงพื้นที่ สอบถามประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงและผู้ร้องเรียน ได้รับทราบว่ารระดับเสียงอยู่ในระดับที่พอรับได้ และ ไม่มีการร้องเรียนกรณีดังกล่าวมายังเทศบาลนครพิษณุโลกอีกแต่อย่างใด

๔.๕ กรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินในขณะนั้น (นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต) ได้มีคำวินิจฉัยและ ข้อเสนอแนะตามเรื่องร้องเรียนเลขดำที่ ๑๖๔๖/๒๕๖๒ เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๑๖๕๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงาน

สำเนาถูกต้อง

/ร่วมกัน...

(นางสาวศรัณญา เจ๊ะหมัด)
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการ ประเภทวัสดุที่ใช้ป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกอาคาร การทดสอบเสียงดังภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุทนไฟ เป็นต้น เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการแสดงดนตรี และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศใช้บังคับต่อไป นั้น

๔.๕.๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๒๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แจ้งจังหวัดทุกจังหวัดพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

๔.๕.๒ จังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๑๘๘๘๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อขอทราบแนวทางการจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างเทศบัญญัติที่มีสาระสำคัญของการกำหนดรายละเอียดของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการก่อสร้างอาคาร ประเภทของวัสดุที่ใช้ในการบุผนังภายในอาคารป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกสู่ภายนอกอาคาร การทดสอบเสียงดังภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอัคคีภัย หรือวัสดุทนไฟ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติต่อไป

๔.๕.๓ จากการประชุมหารือร่วมกันระหว่างสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินและจังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เทศบาลนครพิษณุโลกชี้แจงกรณีนี้ว่า เทศบาลนครพิษณุโลกได้การออกเทศบัญญัติเทศบาลนครพิษณุโลก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยเป็นการปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลนครพิษณุโลก เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ในภาพรวม เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยมีต้นแบบมาจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้ออกเฉพาะกรณีตามที่คุณตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะ อย่างไรก็ตาม หากสถานประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นครั้งที่ ๑ ในการออกคำสั่งครั้งที่ ๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถระบุรายละเอียดการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม เช่น ประเภทของวัสดุที่ใช้ป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกอาคาร การทดสอบเสียงดังภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุทนไฟ ตามที่คุณตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะดังกล่าวได้ต่อไป

๕. ข้อกฎหมาย

๕.๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐

๕.๒ ประกาศผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่อง กำหนดเรื่องที่คุณตรวจการแผ่นดินไม่รับไว้พิจารณา ตามมาตรา ๓๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒

สำเนาถูกต้อง

/๕.๓ คำสั่ง...

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)

เจ้าหน้าที่สอบสวนปฏิบัติการ

๕.๓ คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๕.๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๕.๕ เทศบัญญัติเทศบาลนครพิษณุโลก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

๕.๖ ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน

๕.๗ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑

๖. ข้อพิจารณา

ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และจากการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีร้องเรียนว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เขบาร์ ซึ่งเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ดึงโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร เป็นเหตุให้ประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณซอยพระสือ ๑/๑๑ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อน นั้น จากการแสวงหาข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบร้านอาหาร ๓ แห่ง ได้แก่ ร้าน The Great Wall ร้านชีว ชิว และร้านอยากเล่า เขบาร์ เพื่อแก้ไขปัญหากรณีเปิดเพลงและเล่นดนตรีเสียงดัง ซึ่งจากการตรวจวัดระดับเสียงพบว่า มีการแสดงดนตรีสดเสียงดังรบกวนผู้อาศัยบริเวณข้างเคียงเกินค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงถือเป็นเหตุรำคาญตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๔ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลนครพิษณุโลก เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ เทศบาลนครพิษณุโลกในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งให้ร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ปรับปรุง แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาผู้ประกอบการร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ได้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และระงับเหตุรำคาญตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ส่งผลให้ระดับเสียงเพลงและเสียงดนตรีอยู่ในระดับที่ประชาชนบริเวณใกล้เคียงพอรับได้แล้ว.

สำเนาถูกต้อง

/สำหรับ...

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)
เจ้าหน้าที่สอบสวนปฏิบัติการ

สำหรับการจัดการตั้งโต๊ะอาหารสำหรับให้บริการลูกค้าบนทางเท้า และปล่อยให้ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจอดรถกีดขวางทางจราจร นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการกล่าวตักเตือนร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง และได้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการทำเครื่องหมายจราจรขอบทางเท้าสีขาว แดง บริเวณทางเลี้ยวเข้าซอยด้านข้างและด้านหน้าร้านอาหาร และมีการตั้งกรวยจราจรห้ามจอดบริเวณหน้าร้านอาหาร ในการนี้ สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกได้มีข้อเสนอให้ผู้ประกอบการร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้พักอาศัยในบริเวณข้างเคียงให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ลดเสียงเพลงลงเพื่อมิให้มีเสียงดังรบกวนประชาชน ห้ามมิให้ตั้งโต๊ะบริเวณทางเท้าและห้ามจอดรถกีดขวางทางจราจร รวมถึงจังหวัดพิษณุโลกได้กำชับให้อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินการของร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง เพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดอีก และหากตรวจพบการกระทำความผิดให้ถือปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าวอีกต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องเรียน ดังนั้น ปัญหาตามคำร้องเรียนนี้จึงเป็นเรื่องที่มีได้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) ตามประกาศผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดเรื่องและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐

๗. คำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะ

อาศัยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยยุติเรื่องร้องเรียนในเรื่องนี้ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐

อย่างไรก็ดี เพื่อเป็นการควบคุมและป้องกันมิให้ร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและส่งผลกระทบต่อประชาชนบริเวณใกล้เคียงน้อยที่สุด ผู้ตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะดังนี้

๗.๑ เสนอแนะให้สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลกกำชับให้เจ้าพนักงานจราจรกวดขันการจราจรบริเวณดังกล่าวให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเครื่องหมายจราจรโดยเคร่งครัด รวมถึงจัดเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบการให้บริการของร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง และรายงานเหตุอย่างสม่ำเสมอ หากตรวจพบการกระทำความผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอให้บังคับใช้กฎหมายต่อผู้ฝ่าฝืนอย่างเคร่งครัด

๗.๒ เสนอแนะให้จังหวัดพิษณุโลกกำชับให้อำเภอเมืองพิษณุโลก เทศบาลนครพิษณุโลก รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตาม ตรวจสอบ การให้บริการร้านอาหารทั้ง ๓ แห่ง ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของ

สำเนาถูกต้อง

/เจ้าพนักงาน...

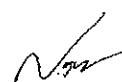
(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)

เจ้าหน้าที่สอบสวนเชิงวิเคราะห์

เจ้าพนักงานท้องถิ่นและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมและป้องกันเสี่ยงจากร้านอาหาร มิให้เป็นเหตุรำคาญแก่ประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง และการตั้งสิ่งของกีดขวางทางเท้า หากตรวจพบ การกระทำความผิด หรือมีกรณีร้องเรียนในลักษณะเดียวกันนี้อีก ให้ถือปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตาม กฎหมายอย่างเคร่งครัดต่อไป

อนึ่ง ในระหว่างที่จังหวัดพิษณุโลกยังมิได้จัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุม การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้าง อาคารหรือสถานประกอบกิจการ ประเภทวัสดุที่ใช้ป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกอาคาร การทดสอบ เสียงดังภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุ หนไฟ เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี นั้น ผู้ตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดพิษณุโลกแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความใน พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคสอง กำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะ เกี่ยวกับการใช้วัสดุป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกสถานประกอบกิจการ และการใช้วัสดุที่ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่ายหรือวัสดุหนไฟ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติม ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการ ใช้บังคับ เพื่อเป็นการควบคุมป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและ ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

๗.๓ ตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะตามเรื่องร้องเรียนเลขดำที่ ๑๖๔๖/๒๕๖๒ เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่ ๑๖๕๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ให้กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือ ต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบ กิจการ ประเภทวัสดุที่ใช้ป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกภายนอกอาคาร การทดสอบเสียงดังภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุหนไฟ เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี และให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศใช้บังคับ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๒๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แจ้งจังหวัดทุกจังหวัดพิจารณาดำเนินการตามคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการ แผ่นดิน และต่อมาจังหวัดพิษณุโลกได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พล ๐๐๒๓.๔/๑๘๘๘๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อขอทราบแนวทางการจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่าง

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

/เทศบัญญัติ...

เทศบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการก่อสร้างอาคารประเภทของวัสดุที่ใช้ในการบุผนังภายในอาคาร เพื่อป้องกันเสียงดังเล็ดลอดออกสู่ภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอัคคีภัย หรือวัสดุทนไฟ นั้น เนื่องจากจังหวัดพิษณุโลกยังไม่ได้รับทราบแนวทางการจัดทำข้อบัญญัติตามที่หารือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอให้เร่งรัดจัดทำแนวทางการพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบกิจการเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี และแนวทางการพิจารณาจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรี ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปยังจังหวัดพิษณุโลกและทุกจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติต่อไป

๗.๔ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๗.๑ - ๗.๓ รายงานผลการดำเนินการหรือความคืบหน้าการดำเนินการตามข้อเสนอแนะมายังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อทราบต่อไป

ทั้งนี้ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ร้องเรียนและเทศบาลนครพิษณุโลกทราบ และแจ้งจังหวัดพิษณุโลก สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทรงศักดิ์ สายเชื้อ

(นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ)

ผู้ตรวจการแผ่นดิน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศรัญญา เจ๊ะหมัด)
เจ้าหน้าที่สอบสวนปฏิบัติการ

ด่วนที่สุด

ที่ มท. ๐๔๐๔.๗/ว ๑๒๑พ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ.๑๐๐๔/๕๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕

๒. ตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับกรณีไม่ควบคุมสถานประกอบการร้านอาหารซึ่งส่งเสียงดังก่อความรำคาญทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน และไม่ควบคุมร้านอาหารทำให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กฎหมายห้ามจำหน่ายได้ ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตประกอบกิจการ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศใช้บังคับต่อไป

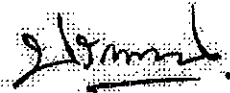
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ กำหนดไว้ เพื่อประโยชน์ในการกำกวดดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กล่าวคือ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการสาธารณสุขได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิงไว้ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แล้วขอความร่วมมือจังหวัดชี้แจงแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน และคำแนะนำเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง

/ ของคณะกรรมการ ...

ของคณะกรรมการสาธารณสุขประกอบการพิจารณาเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเอะ พ.ศ. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวใช้เป็นแนวทาง ในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสถียร)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวิจัยและกำกับดูแล

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๕๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน ปิยรัตน์ สุภาพงษ์

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เลขที่ 2048
วันที่ 13 ธ.ค. 2565
เวลา

ที่ ผผ ๓๐๐๔/๕๕

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขที่ ๕๕
วันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๖๕
เวลา ๑๖:๓๘ น.

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๑๑ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ลำเนาคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่
ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๖ แผ่น

ด้วยมีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของนายอำเภอ

และผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร

กรณีไม่ควบคุมสถานประกอบการร้านอาหาร

คาราโอเกะ ซึ่งส่งเสียงดังก่อความรำคาญ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความ

เดือดร้อน และไม่ควบคุมร้านอาหารดังกล่าว ทำให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กฎหมาย

ห้ามจำหน่าย จากการแสวงหาปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลา ๒๒.๓๐ น. สถานีตำรวจภูธร

ได้ดำเนินการตรวจสอบพบว่ามีการเปิดเพลงและร้องเพลงคาราโอเกะส่งเสียงดังจริง จึงจับกุม

ผู้ดูแลร้าน โดยกล่าวหาว่าเปิดเครื่องขยายเสียงส่งเสียงดังก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่น และได้

ดำเนินคดีตามกฎหมายแล้ว ต่อมาวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๕.๐๐ น. สถานีตำรวจภูธร

ฝ่ายปกครองอำเภอ

และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบ

ร้านอาหารดังกล่าวอีกครั้งพบว่า มีการจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และเปิดเพลงจากเครื่องเสียง โดยมีได้ส่ง

เสียงดังก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่นแต่อย่างใด ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้กำชับให้ผู้ประกอบการใช้เสียง

จากเครื่องเสียงโดยมิให้รบกวนก่อความรำคาญแก่ผู้อาศัยข้างเคียง หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตาม

กฎหมายจะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ผู้ประกอบการรับทราบและจะนำไปปฏิบัติ

ต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ได้มีคำวินิจฉัยให้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว และเพื่อมิให้เกิดปัญหาเรื่องร้องเรียนในลักษณะเช่นนี้อีก
ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณา
จัดทำตัวอย่าง หรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท
คาราโอเกะ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตประกอบกิจการ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบการต้องจัดคาราโอเกะในห้องหรือ

๑๑ ม.ค. ๒๕๖๕
๑๑ ม.ค. ๒๕๖๕
/สถานที่

สถานที่ที่ปิดมิดชิด ประเภทของวัสดุที่ใช้ก่อสร้างต้องมีลักษณะป้องกันเสียงดังเล็ดลอดสู่ภายนอกอาคาร ตลอดจนการใช้วัสดุอุปกรณ์ต้องไม่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอัคคีภัยโดยง่าย หรือวัสดุทนไฟ เป็นต้น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศใช้บังคับต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ ชุณหะวัณ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร

นายสมศักดิ์ ชุณหะวัณ

ตัวอย่าง

ร่างเทศบัญญัติเทศบาล...

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาล... เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาล... โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล และผู้ว่าราชการจังหวัด... จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาล... เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาล... เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาล... แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วที่เกี่ยวข้องกับเทศบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรี... รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาล...

ให้ผู้ดำเนินการกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา และโรงพยาบาล

ข้อ ๘ ลักษณะของสถานประกอบกิจการ

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียง และความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

ข้อ ๙ บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โถง และเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายในสถานประกอบกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ

(๒) วิธีการตรวจวัดระดับเสียง

(๒.๑) กำหนดจุดวัดระดับเสียง

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ประมาณ ๑.๒๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยืน

(๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาหาระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) เพื่อไม่ให้เกินค่าที่กำหนด

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการ เมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลหรือวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะที่ให้บริการ และสามารถพิจารณาป้องกันตัวเองได้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอตามตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศแบบท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม ดังนี้

(๑) ให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม ตามตารางกำหนดความเข้มของแสงแบบท้ายเทศบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบกิจการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งว่าแสงเลเซอร์ที่ใช้นั้น จัดอยู่ใน Class ๑ ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟที่เพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทันหากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบกิจการมากจนทำให้เกิดการแออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจรและความปลอดภัยภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๔ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกละลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และได้รับการดูแลรักษา ความสะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบ หรือจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาล... และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภตการาโอเค ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)

(๓) หนังสือยินยอมรับการจัดจากสถานประกอบกิจการการจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีที่ไม่ส่งไปกำจัดที่อื่น)

(๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)

(๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)

(๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ ความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึก ความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอ และผู้ยื่นลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนด ในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือ แจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยาย เวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ และสำเนาแจ้ง ก.พร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่
ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกในอนุญาต
และให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสีย
ค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย
ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากจะขอรับใบแทนใบอนุญาต
และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาทึบการแจ้งความ
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตฉบับละ...บาท
(ให้กำหนดตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น) ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก
หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาต ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น
ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม
ที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน
เกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม
และค่าปรับครบจำนวน

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้หรือไม่มีปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานต้องระวางโทษ
ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรี.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

หมายเหตุ : สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ปรับข้อความให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศ แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาล...
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

สถานที่	วิธีการ		
	วิธีธรรมชาติ	วิธีกล (อัตราการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่า ของปริมาตรของห้อง ใน ๑ ชั่วโมง)	วิธีใช้ระบบปรับอากาศ (ลูกบาศก์เมตร/ ชั่วโมง/ตารางเมตร)
ห้องน้ำ ห้องส้วม	*	๔	๑๐
ที่จอดรถ (ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน)	*	๔	-
ห้องปรุง ประกอบอาหาร	*	๒๔	๓๐
บริเวณที่นั่ง ส่วนแสดงดนตรีและส่วนเต้นรำ	*	๑๒	๑๐

ตารางกำหนดความเข้มของแสง แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาล...
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

บริเวณพื้นที่	ความเข้มของแสงสว่าง
พื้นที่ให้บริการ ได้แก่ ส่วนแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำ และบริเวณที่นั่งฟังดนตรี	
๑) พื้นที่ให้บริการทั้งหมดในขณะเตรียมสถานที่ให้บริการ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒) พื้นที่ให้บริการต่าง ๆ ในขณะเปิดให้บริการ เช่น ส่วนแสดงดนตรีหรือมีเสียง	ให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะพอมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
- ห้องน้ำ ห้องส้วม	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
- ห้องปรุง ประกอบอาหาร	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
- ช่องทางเดินภายในอาคาร	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
- ที่จอดรถ	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์

กฎกระทรวง

กำหนดประเภทและระบบความปลอดภัย
ของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) (๑๒) (๑๓) และ (๑๕) และมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สถานบริการ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้ประกอบกิจการเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

“พื้นที่สถานบริการ” หมายความว่า พื้นที่ของอาคารที่อยู่ภายในขอบเขตของผนังภายนอกสถานบริการ โดยให้รวมถึงพื้นที่ของช่องทางเดิน ช่องบันได ตั้ว หรือความหนาของฝา เสา หรือส่วนประกอบอื่นของอาคารที่คล้ายคลึงกัน เกลียงหรือระเบียงที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของสถานบริการ และพื้นที่ของอาคารหรือส่วนของพื้นที่ที่ไม่มีผนังภายนอกที่อยู่ใต้หลังคาคลุมหรืออยู่ใต้พื้นชั้นดัดไปแต่ไม่รวมถึงพื้นที่ของช่องท่อ ช่องลิฟต์ และที่จอดรถ

“พื้นที่บริการ” หมายความว่า พื้นที่ที่จัดไว้สำหรับให้บริการตามวัตถุประสงค์ของกิจการสถานบริการนั้น ๆ แต่ไม่รวมถึงพื้นที่ประกอบการให้บริการ เช่น พื้นที่จอดรถ ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องเก็บของ ห้องเครื่องระบบต่าง ๆ ช่องทางเดิน ช่องท่อ ช่องบันได ช่องลิฟต์ พื้นที่จัดเตรียมเครื่องดื่ม

“ผนังทนไฟ” หมายความว่า ผนังที่ทำด้วยวัสดุทนไฟที่มีคุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ดี และมีอัตราการทนไฟเป็นไปตามที่กำหนด

“ความจุคน” หมายความว่า จำนวนผู้ให้บริการมากที่สุดที่สามารถใช้พื้นที่บริการของสถานบริการ

“เส้นทางหนีไฟ” หมายความว่า ทางออกและแนวทางออกเพื่อให้คนออกจากอาคารเมื่อเกิดอัคคีภัย โดยจะต้องเป็นเส้นทางซึ่งต่อเนื่องกันเพื่อออกจากภายในอาคารไปสู่บันไดหนีไฟ หรือที่เปิดโล่งภายนอกอาคารที่ระดับพื้นดินหรือออกสู่ทางสาธารณะ

“ทางหนีไฟ” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของเส้นทางหนีไฟที่ถูกแยกออกจากส่วนอื่น ๆ ของอาคารเพื่อความปลอดภัยตลอดทางจนถึงทางปล่อยออก โดยทางหนีไฟจะต้องมีส่วนปิดล้อมที่ไม่มีช่องให้ไฟหรือควันจากภายนอกผ่านเข้ามาได้ และส่วนปิดล้อมนี้ต้องมีอัตราการทนไฟเป็นไปตามที่กำหนด

“ช่องทางเดิน” หมายความว่า ช่องว่างที่ใช้เป็นทางเดินที่มีผนังทั้งสองข้างและเป็นเส้นทางไปสู่ทางหนีไฟซึ่งไม่ใช่เป็นพื้นที่เพื่อการอื่น

“สถาบันทดสอบ” หมายความว่า สถาบันที่มีห้องปฏิบัติการทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ประกอบอาคารเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอัคคีภัยที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ขึ้นทะเบียนไว้และได้รับรองผลการทดสอบจากผู้มีอำนาจในสถาบันนั้น

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ให้อาคารสำหรับใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามมาตรา ๓๒ (๒)

ข้อ ๔ สถานบริการแบ่งออกตามขนาดพื้นที่บริการเป็น ๖ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานบริการประเภท ก หมายความว่า สถานบริการที่เป็นอาคารเดี่ยวหรือที่ตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการน้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร

(๒) สถานบริการประเภท ข หมายความว่า สถานบริการที่เป็นอาคารเดี่ยว ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตารางเมตร

(๓) สถานบริการประเภท ค หมายความว่า สถานบริการที่เป็นอาคารเดี่ยว ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๔) สถานบริการประเภท ง หมายความว่า สถานบริการที่ตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตารางเมตร

(๕) สถานบริการประเภท จ หมายความว่า สถานบริการที่ตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบกิจการหลายประเภทรวมกัน ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) สถานบริการประเภท ฉ หมายความว่า สถานบริการที่เป็นอาคารชั้นเดียวและไม่มีผนังภายนอกหรือมีผนังภายนอกซึ่งมีความยาวรวมกันน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวเส้นรอบรูปภายนอกของพื้นที่อาคารที่อยู่ภายใต้หลังคาคลุม ซึ่งมีการจัดพื้นที่บริการตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๕ สถานที่ตั้งสถานบริการต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานบริการประเภท ข และประเภท ค ต้องตั้งอยู่ในที่ดินที่มีด้านใดด้านหนึ่งของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร และที่ดินด้านนั้นต้องอยู่ติดถนนสาธารณะที่มีผิวการจราจรกว้างไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร

(๒) สถานบริการประเภท ง และประเภท จ ต้องตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มีบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟจากสถานบริการเพื่อออกสู่ภายนอกอาคารได้อย่างน้อยสองทาง และบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟต้องมีขีดความสามารถในการระบายคนที่ออกจากสถานบริการไปสู่ภายนอกอาคารได้ในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งชั่วโมง

ข้อ ๖ แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารสถานบริการต้องเป็นสิ่งพิมพ์ สำเนาภาพถ่าย หรือเขียนด้วยหมึก และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐาน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยการคำนวณต่าง ๆ ให้ใช้ระบบเมตริก

(๒) แผนผังบริเวณให้ใช้มาตรฐานไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐ แสดงลักษณะที่ตั้งและขอบเขตของสถานที่เพื่อประกอบกิจการสถานบริการ พร้อมด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(ก) แสดงขอบนอกของสถานบริการและอาคารที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่

(ข) ทางเดินจากสถานบริการไปยังทางหนีไฟ หรือบันไดหนีไฟ

(ค) ลักษณะและขอบเขตของสถานที่เพื่อประกอบกิจการสถานบริการและบริเวณที่ติดต่อกันด้วยโดยสังเขปพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ

(ง) แสดงระดับของพื้นสถานบริการและความสัมพันธ์กับระดับทางหรือถนนสาธารณะที่ใกล้ที่สุดและระดับพื้นดิน

(จ) แบบแปลนอาคารที่แสดงทางหนีไฟจากสถานบริการออกสู่ภายนอกอาคาร

(ฉ) แสดงตำแหน่งป้ายแสดงทางออก ป้ายทางหนีไฟ ไฟฉุกเฉิน จุดแจ้งเหตุด้วยมือและถังดับเพลิง

(๓) แบบแปลนให้ใช้มาตรฐานไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๑๐๐ โดยต้องแสดงรูปต่าง ๆ คือแปลนพื้น รูปด้านทุกด้าน รูปตัดทางขวาง รูปตัดทางยาว พร้อมด้วยแบบแปลนแสดงส่วนต่าง ๆ ของสถานที่เพื่อประกอบกิจการสถานบริการให้ชัดเจน รายละเอียดส่วนต่าง ๆ ของอาคารชั้นที่ใช้เป็นสถานที่เพื่อประกอบกิจการสถานบริการ รวมถึงแบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนของระบบดับเพลิงอัตโนมัติภายในสถานบริการ (ถ้ามี) ระบบท่อน้ำดับเพลิงที่แสดงแผนผังการเดินท่อเป็นระบบจากแหล่งจ่ายน้ำหรือหัวรับน้ำดับเพลิงไปสู่หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงและที่เก็บน้ำสำรองไว้ด้วย (ถ้ามี)

สำหรับอาคารที่มีรูปตัดทางขวางหรือรูปตัดทางยาวของอาคารที่มีความกว้าง ความยาวหรือความสูงเกิน ๔๐ เมตร แบบแปลนให้ใช้มาตราส่วนเล็กกว่า ๑ ใน ๑๐๐ ก็ได้ แต่ต้องไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๒๕๐

(๔) รายการประกอบแบบแปลน ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะ ชนิดและอัตราการทนไฟของวัสดุ ที่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ แบบแปลนระบบไฟฟ้าประกอบการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารสถานบริการให้ประกอบด้วย

(๑) แผนผังวงจรไฟฟ้าของสถานบริการที่มีมาตราส่วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ (๑๒) ซึ่งแสดงถึง

(ก) รายละเอียดการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดในแต่ละวงจรย่อยของระบบไฟฟ้า แสงสว่าง และกำลัง

(ข) รายละเอียดการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ทั้งหมดของระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

(ค) รายละเอียดการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ทั้งหมดของระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

(๒) แผนผังวงจรไฟฟ้าแสดงรายละเอียดของระบบสายดิน สายประธานต่าง ๆ รวมทั้งรายละเอียดของระบบป้องกันสายประธานดังกล่าวและอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดของทุกระบบ

(๓) รายการประกอบแบบแสดงรายละเอียดของการใช้ไฟฟ้า

(๔) แผนผังวงจรและการติดตั้งแผงควบคุมหรือแผงจ่ายไฟฟ้าและระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรอง

ข้อ ๘ สถานบริการต้องจัดให้มีการติดตั้งแบบแปลน แผนผังของอาคารซึ่งแสดงตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่าง ๆ ทางหนีไฟ ทางออก และประตูทางออก โดยแบบแปลน แผนผังดังกล่าวให้ติดไว้ในตำแหน่งที่ชัดเจนอย่างน้อยบริเวณโถงบันไดหรือโถงลิฟต์ทุกแห่งทุกชั้น และบริเวณทางเข้าออกหลักของสถานบริการ

ข้อ ๙ สถานบริการประเภท ก อย่างน้อยให้ดำเนินการติดตั้งวัสดุ ระบบ และอุปกรณ์ประกอบอาคารต่าง ๆ ที่เป็นไปตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๘ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๗ และข้อ ๓๙

ข้อ ๑๐ สถานบริการประเภท ข อย่างน้อยให้ดำเนินการติดตั้งวัสดุ ระบบ และอุปกรณ์ประกอบอาคารต่าง ๆ ที่เป็นไปตามข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖

หมวด ๒ วัสดุของอาคาร

ข้อ ๑๑ โครงสร้างหลักและโครงหลังคาของสถานบริการให้ก่อสร้างด้วยวัสดุที่มีลักษณะและคุณสมบัติ หรือมีอัตราการทนไฟตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๑๒ ผนังที่กั้นระหว่างสถานบริการและกิจการการใช้อาคารประเภทอื่นต้องเป็นผนังทนไฟที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง

ห้องครัวของสถานบริการที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มจะต้องกั้นแยกออกจากส่วนอื่น ๆ ของอาคารด้วยผนังทนไฟที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง หรือแยกห่างออกไปจากอาคารไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร

ในกรณีที่ตั้งระบบดับเพลิงอัตโนมัติครอบคลุมพื้นที่สถานบริการทั้งหมดภายในอาคารอัตราการทนไฟของผนังในวรรคหนึ่งสามารถลดลงเหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงได้

ข้อ ๑๓ ช่องเปิดที่ผนังทนไฟจะต้องป้องกันด้วยชุดประตูหรือชุดหน้าต่าง และอุปกรณ์หรือวัสดุอุดทนไฟที่ได้รับการรับรองและผ่านการทดสอบจากสถาบันทดสอบ โดยวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยการทดสอบการทนไฟของชิ้นส่วนและส่วนประกอบของอาคารของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๑๔ วัสดุตกแต่งผิวผนังและฝ้าเพดานที่ใช้ภายในสถานบริการ จะต้องเป็นวัสดุที่ติดไฟหรือลุกไหม้ที่มีอุณหภูมิไม่น้อยกว่า ๗๕๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป หรือเป็นวัสดุที่มีดรชนีการลามไฟไม่เกิน ๗๕ และดรชนีการกระจายควันไม่เกิน ๔๕๐

การใช้วัสดุตกแต่งอื่นที่นอกเหนือจากวรรคหนึ่ง ให้มีพื้นที่ในการติดตั้งได้ไม่เกินร้อยละสิบของพื้นที่ผิวผนังและพื้นที่ฝ้าเพดานนั้น หากใช้วัสดุที่ติดไฟง่าย หรือลามไฟเร็ว ซึ่งได้แก่วัสดุที่มีส่วนผสมของปิโตรเลียม พลาสติกประเภทโฟม เยื่อกระดาษ หรือเยื่อที่ผลิตจากเซลลูโลสวัสดุดังกล่าวจะต้องมีดรชนีการลามไฟไม่เกิน ๗๕

ประเภทของวัสดุตกแต่งในวรรคหนึ่ง การทดสอบค่าคุณสมบัติการติดไฟหรือลุกไหม้ดรชนีการลามไฟ และดรชนีการกระจายควันในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยวัสดุและการทดสอบของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๑๕ วัสดุตกแต่งผิวพื้นที่ใช้ภายในสถานบริการจะต้องเป็นวัสดุที่ได้รับการรับรองจากสถาบันทดสอบหรือมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยคุณสมบัติการป้องกันอัคคีภัยของวัสดุตกแต่งผิวพื้นที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๑๖ การใช้ฉนวนกันความร้อนที่ใช้วัสดุที่มีส่วนผสมของปิโตรเลียม พลาสติก ประเภทโฟม เยื่อกระดาษ หรือเยื่อที่ผลิตจากเซลลูโลสเป็นวัสดุไส้กลาง จะต้องปิดผิวฉนวนกันความร้อนด้วยแผ่นยับซึมทนไฟที่มีความหนาไม่น้อยกว่า ๑๒ มิลลิเมตร หรือแผ่นคอนกรีตหนาไม่น้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร หรือแผ่นกันความร้อน ที่ไม่ทำให้อุณหภูมิด้านไม่สัมผัสความร้อนสูงเกินกว่า ๑๒๐ องศาเซลเซียสเมื่อทดสอบตามมาตรฐานว่าด้วยการทดสอบการทนไฟของชิ้นส่วนโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๑๗ ผนังภายนอก ประตู หน้าต่าง และส่วนประกอบของผนังกันภายในอาคารบริเวณทางเดินของสถานบริการประเภท ค และ จ ที่ทำด้วยกระจกจะต้องใช้กระจกนิรภัยที่มีคุณสมบัติในการป้องกันหรือลดอันตรายจากการบาดเจ็บของเศษกระจกเมื่อกระจกแตก ร้าวหรือร้าว ทั้งนี้ กระจกที่ใช้สำหรับผนังภายนอก ประตู และหน้าต่างดังกล่าวจะต้องไม่เป็นกระจกที่ติดฟิล์มหรือกระจกที่มีวัสดุคั่นกลางระหว่างชั้นเพื่อยึดกระจกแต่ละชั้นให้ติดแน่นเป็นแผ่นเดียวกัน

ในกรณีสถานบริการที่ตั้งอยู่ในอาคารขนาดใหญ่ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีผนังทำด้วยกระจกและเป็นผนังภายนอกของอาคารให้เป็นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่ช่องทางสำหรับการช่วยเหลือให้ใช้กระจกนิรภัยที่มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๓ ระบบไฟฟ้า

ข้อ ๑๘ สถานบริการต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าเพื่อการให้แสงสว่างหรือกำลังซึ่งต้องมีการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทยของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ในระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าต้องมีสวิตช์ประธานสำหรับสถานบริการโดยเฉพาะติดตั้งในสถานที่ที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

ข้อ ๑๙ แผงสวิตช์วงจรย่อยทุกแผงของระบบไฟฟ้าต้องต่อลงดิน การต่อลงดินหลักสายดินและวิธีการต่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทยของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๒๐ สถานบริการหรืออาคารที่ตั้งสถานบริการต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับเครื่องหมายแสดงทางฉุกเฉิน ทางเดิน บันได บันไดหนีไฟ ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และไฟส่องสว่างสำหรับทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ และแยกเป็นอิสระจากระบบไฟฟ้าปกติครอบคลุมพื้นที่สถานบริการถึงบันไดหนีไฟ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงเมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน เว้นแต่สถานบริการประเภท ฉ อย่างน้อยต้องจัดให้มีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับไฟส่องสว่างที่สามารถมองเห็นทางเดินได้ และระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ที่แยกเป็นอิสระจากระบบไฟฟ้าปกติครอบคลุมพื้นที่สถานบริการ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง เมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน

ข้อ ๒๑ สถานบริการหรืออาคารที่ตั้งสถานบริการกรณีที่มีการใช้เครื่องสูบน้ำดับเพลิงที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าจะต้องใช้กำลังไฟฟ้าโดยตรงจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า หรือแหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองชนิดอื่น ขนาดของสายไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าจะต้องได้มาตรฐาน โดยที่อุปกรณ์สวิตซ์ตัดตอนต่าง ๆ จะต้องมีความกระแสดังตรงที่เหมาะสม ขนาดของมอเตอร์ที่นำมาใช้เป็นชนิดที่ไม่เกินกำลัง สายไฟฟ้าสำหรับระบบจ่ายกำลังไฟฟ้าต้องเป็นชนิดทนไฟหรือได้รับการป้องกันจากเพลิงไหม้

ข้อ ๒๒ การเดินสายระบบไฟฟ้า ระบบเสียง และระบบสัญญาณต่าง ๆ ให้เดินในรางหรือท่อร้อยสายไฟซึ่งทำด้วยโลหะ

หมวด ๔ ระบบป้องกันเพลิงไหม้

ข้อ ๒๓ สถานบริการประเภท ค ซึ่งมีความสูงตั้งแต่สามชั้นหรือตั้งแต่ ๑๕.๐๐ เมตรขึ้นไป และสถานบริการประเภท จ ที่ตั้งอยู่ในอาคารซึ่งมีความสูงตั้งแต่ชั้นที่สามหรือตั้งแต่ ๑๕.๐๐ เมตรขึ้นไป ต้องมีระบบป้องกันเพลิงไหม้ซึ่งประกอบด้วยระบบท่อยื่น ตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิง ที่เก็บน้ำสำรอง และหัวรับน้ำดับเพลิง ดังต่อไปนี้

(๑) ท่อส่งน้ำและอุปกรณ์ประกอบท่อส่งน้ำที่ใช้สำหรับการดับเพลิงต้องเป็นโลหะผิวเรียบหรือวัสดุอื่นที่ระบุว่าเป็นท่อที่ผลิตเพื่อใช้สำหรับการดับเพลิงเท่านั้น โดยท่อดังกล่าวต้องทาสีน้ำมันสีแดงหรือสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นท่อดับเพลิงและจะต้องต่อเข้ากับท่อประธานส่งน้ำและระบบส่งน้ำจากแหล่งจ่ายน้ำของอาคารที่ตั้งสถานบริการและจากหัวรับน้ำดับเพลิงนอกอาคาร

(๒) อาคารทุกชั้นที่ประกอบกิจการเป็นสถานบริการต้องจัดให้มีตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงที่ประกอบด้วยหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงพร้อมสายฉีดน้ำดับเพลิงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร หรือ ๑.๐๐ นิ้ว และหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงชนิดหัวต่อสวมเร็ว ที่เชื่อมต่อกับระบบของพนักงานดับเพลิงได้ โดยมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๖๕ มิลลิเมตร หรือ ๒.๕๐ นิ้ว พร้อมทั้งฝาครอบและโซ่ร้อยติดไว้ซึ่งสามารถนำไปใช้ดับเพลิงครอบคลุมทุกพื้นที่สถานบริการ

(๓) ต้องมีที่เก็บน้ำสำรองเพื่อใช้เฉพาะในการดับเพลิงและต้องมีระบบส่งน้ำที่มีความดันซึ่งสามารถดับเพลิงได้ทุกพื้นที่สถานบริการ

(๔) ต้องมีหัวรับน้ำดับเพลิงที่ติดตั้งภายนอกอาคารชนิดข้อต่อสวมเร็วที่สามารถรับน้ำจากรถดับเพลิงได้ ซึ่งอยู่ในสถานที่ที่พนักงานดับเพลิงเข้าถึงได้โดยสะดวกรวดเร็วที่สุดและใกล้หัวต่อดับเพลิงสาธารณะมากที่สุด โดยที่หัวรับน้ำดับเพลิงต้องมีฝาปิดเปิดที่มีโซ่ร้อยติดไว้ด้วย และบริเวณใกล้หัวรับน้ำดับเพลิงนอกอาคารต้องมีข้อความเขียนด้วยสีสะท้อนแสงว่า “หัวรับน้ำดับเพลิง”

ในการออกแบบและติดตั้งระบบป้องกันเพลิงไหม้ในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยระบบป้องกันเพลิงไหม้ของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๒๔ สถานบริการประเภท ค และประเภท จ ต้องจัดให้มีระบบดับเพลิงอัตโนมัติ เช่น ระบบหัวกระจายน้ำดับเพลิงหรือระบบอื่นที่เทียบเท่าที่สามารถทำงานได้ด้วยตัวเองทันทีเมื่อเกิดเพลิงไหม้ โดยให้สามารถทำงานครอบคลุมพื้นที่สถานบริการทั้งหมด ในการออกแบบและติดตั้งระบบดับเพลิงดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยระบบดับเพลิงอัตโนมัติของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

สถานบริการประเภท ง ที่ตั้งอยู่ในอาคารขนาดใหญ่จะต้องจัดให้มีระบบดับเพลิงอัตโนมัติตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๕ สถานบริการต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ซึ่งประกอบด้วย

(๑) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเพื่อให้หนีไฟที่สามารถส่งสัญญาณเสียงและแสงให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

(๒) อุปกรณ์ตรวจจับอัตโนมัติและอุปกรณ์แจ้งเหตุที่มีทั้งระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ตาม (๑) ทำงาน เว้นแต่สถานบริการประเภท ก และประเภท ฉ ที่อย่างน้อยต้องติดตั้งอุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือ

ในการออกแบบและติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ในกรณีที่สถานบริการประเภท ง หรือประเภท จ ซึ่งตั้งอยู่ในอาคารขนาดใหญ่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ของสถานบริการจะต้องต่อเชื่อมเข้ากับระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ของอาคารดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๖ สถานบริการต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือหรือเครื่องดับเพลิงยกหัวตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยให้มี ๑ เครื่องต่อพื้นที่สถานบริการไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ ๒ เครื่อง โดยการติดตั้งให้กระจายครอบคลุมทั้งพื้นที่สถานบริการ สำหรับประเภท ขนาด และสมรรถนะของเครื่องดับเพลิงดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยเครื่องดับเพลิงแบบมือถือหรือเครื่องดับเพลิงยกหัวของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

การติดตั้งเครื่องดับเพลิงต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร โดยส่วนล่างสุดของทุกเครื่องต้องสูงไม่น้อยกว่า ๐.๑๐ เมตร ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนหรือใช้ป้ายเครื่องหมายแสดงที่ตั้งของเครื่องดับเพลิงที่มองเห็นได้ชัดเจน รวมถึงสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ และสามารถเข้าใช้สอยได้โดยสะดวก

ข้อ ๒๗ สถานบริการประเภท ค และประเภท จ ที่พื้นที่บริการไม่มีช่องระบายอากาศสู่ภายนอกโดยตรง หรือไม่มีวิธีการระบายอากาศได้โดยธรรมชาติ ต้องมีการติดตั้งระบบควบคุมการแพร่กระจายของควัน เช่น พัดลมสำหรับดูดควันไฟออกจากพื้นที่ที่เกิดเพลิงไหม้ สายไฟฟ้าของระบบควบคุมการแพร่กระจายของควันจะต้องเป็นชนิดทนไฟได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง ในการออกแบบและติดตั้งระบบควบคุมดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยระบบการควบคุมควันไฟของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

หมวด ๕

ทางออก ประตูทางออก ทางหนีไฟ บันไดหนีไฟ และประตูหนีไฟ

ข้อ ๒๘ จำนวนทางออกและประตูทางออกในสถานบริการต้องสอดคล้องกับจำนวนคนสูงสุดที่อยู่ในพื้นที่สถานบริการนั้น โดยสถานบริการจะต้องมีจำนวนทางออกและประตูทางออกไปสู่ทางหนีไฟหรือออกสู่ภายนอกอาคารตามที่กำหนดในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนทางออกและประตูทางออกของสถานบริการ

จำนวนคนสูงสุด	จำนวนทางออกและประตูทางออกไม่น้อยกว่า
(๑) ไม่เกิน ๕๐ คน	๑ แห่ง
(๒) ตั้งแต่ ๕๑ คน ถึง ๒๐๐ คน	๒ แห่ง
(๓) ตั้งแต่ ๒๐๑ คน ถึง ๔๐๐ คน	๓ แห่ง
(๔) ตั้งแต่ ๔๐๑ คน ถึง ๗๐๐ คน	๔ แห่ง
(๕) ตั้งแต่ ๗๐๑ คน ถึง ๑,๐๐๐ คน	๕ แห่ง
(๖) ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ คนขึ้นไป	๖ แห่ง

ทั้งนี้ จำนวนทางออกและประตูทางออกในตารางที่ ๑ ให้นับรวมถึงทางออกหลักตามข้อ ๓๑ ด้วย
ในกรณีสถานบริการมีพื้นที่ชั้นลอยหรือระเบียงที่ใช้เป็นพื้นที่บริการจะต้องมีจำนวนทางออกหรือประตูทางออกในชั้นลอยหรือระเบียงดังกล่าวตามที่กำหนดในตารางที่ ๑

การคำนวณจำนวนคนสำหรับการกำหนดจำนวนทางออกหรือประตูทางออกในตารางที่ ๑ ให้คำนวณแยกตามประเภทกิจการการใช้อาคารในตารางที่ ๒ แล้วนำมารวมกันเป็นจำนวนคนสูงสุด

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนพื้นที่ต่อคนในแต่ละประเภทกิจการการใช้อาคาร

ประเภทกิจการการใช้อาคาร	อัตราส่วนพื้นที่ต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)
(๑) พื้นที่จัดคอนเสิร์ตแบบยืน พื้นที่รอเข้าใช้บริการ	๐.๔๕
(๒) พื้นที่ที่ใช้ในการเต้นรำ รำวง	๐.๖๕
(๓) ไนต์คลับ บาร์	๑.๐

ประเภทกิจการการใช้อาคาร	อัตราส่วนพื้นที่ต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)
(๔) ภัตตาคาร ห้องอาหาร ห้องจัดเลี้ยง หรือพื้นที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	๑.๕
(๕) เวทีและลานแสดง	๑.๕
(๖) สำนักงาน	๑๐
(๗) ห้องครัว	๑๐
(๘) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว	๒ คนต่อจำนวนห้องหรือเตียงที่ให้บริการ

การคำนวณจำนวนคนสำหรับการกำหนดจำนวนทางออกหรือประตูทางออกไม่นับรวมพื้นที่จอดรถ ห้องน้ำ บันได ช่องลิฟต์ และช่องทางเดินนอกอาคาร

ข้อ ๒๙ ในกรณีสถานบริการมีทางออกหรือประตูทางออกสองแห่ง ระยะห่างระหว่างทางออกหรือประตูทางออกต้องมีระยะไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นทแยงมุมที่ยาวที่สุดของสถานบริการ

ในกรณีสถานบริการมีทางออกหรือประตูทางออกตั้งแต่สามแห่งขึ้นไป ระยะห่างระหว่างทางออกหรือประตูทางออกคู่ใดคู่หนึ่งต้องมีระยะไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นทแยงมุมที่ยาวที่สุดของสถานบริการ

ในกรณีสถานบริการมีเวทีการแสดง จะต้องม้ทางออกหรือประตูทางออกด้านหลังเวทีหรือข้างเวทีเพิ่มอีกอย่างน้อยหนึ่งแห่ง ทั้งนี้ ไม่รวมกับจำนวนทางออกหรือประตูทางออกตามที่กำหนดในตารางที่ ๑

ข้อ ๓๐ ทางออกหรือประตูทางออกจากสถานบริการ ไปสู่ทางหนีไฟหรือออกสู่ภายนอกอาคารจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เหนือทางออกหรือประตูทางออกต้องมีป้ายบอกทางหนีไฟด้วยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แสดงทางหนีไฟที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลาโดยรายละเอียดของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยป้ายบอกทางหนีไฟของกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

(๒) ความกว้างสุทธิของช่องทางออกหรือช่องประตูทางออกต้องไม่น้อยกว่า ๐.๘๔ เมตร สูงสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๙๗ เมตร และขนาดความกว้างของทางออกและประตูทางออกทุกแห่งรวมกันจะต้องไม่น้อยกว่าผลคูณระหว่างจำนวนคนตามที่คำนวณจากตารางที่ ๒ และตัวคูณความกว้างต่ำสุดตามที่ระบุในตารางที่ ๖

(๓) ทางออกหรือประตูทางออกต้องไม่มีธรณีประตูหรือขอบกั้นที่สูงเกินกว่า ๑๓ มิลลิเมตร ทั้งนี้ พื้นบริเวณหน้าทางออกจากสถานบริการหากจะมีระดับพื้นด้านนอกและด้านในอยู่ต่างระดับกัน ให้ระดับพื้นด้านนอกอยู่ต่ำกว่าพื้นด้านในได้ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร

กรณีธรณีประทุหรือขอบกั้นสูงเกินกว่า ๖ มิลลิเมตร ให้ปรับขอบธรณีประทุหรือขอบกั้นให้มีความลาดเอียงแนวตั้งต่อแนวราบไม่เกิน ๑ ต่อ ๒

(๔) ประตูทางออกต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลาที่มีคนอยู่ข้างในและต้องเปิดออกในทิศทางการหนีไฟ รวมทั้งเมื่อเปิดออกแล้วจะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือบันไดหรือชานพักบันได

(๕) กรณีเป็นประตูทางออก เมื่อเปิดออกสู่บันไดหนีไฟโดยตรงจะต้องมีชานพักขนาดความกว้างสุทธิด้านละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๖) ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูหมุน ประตูเปิดขึ้นบน ประตูเหล็กยึด หรือประตูบานเฟี้ยมเป็นประตูทางออก

(๗) กรณีสถานบริการที่มีพื้นที่บริการอยู่ตั้งแต่ชั้นที่สองขึ้นไป และมีทางปล่อยออกที่อยู่ภายในอาคาร เช่น บริเวณห้องโถง หรือลาน การกำหนดจำนวนคนที่จะระบายออกในทางปล่อยออกดังกล่าวจะต้องไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนคนทั้งหมดที่อยู่ภายในอาคาร โดยทางปล่อยออกภายในอาคารดังกล่าวต้องนำไปสู่ภายนอกอาคารและไม่มีสิ่งกีดขวาง พร้อมทั้งมีป้ายบอกทางหนีไฟแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๑ สถานบริการจะต้องมีทางออกหลักที่มีความกว้างเพียงพออย่างน้อยหนึ่งแห่งเพื่อประโยชน์ในการอพยพผู้คนออกสู่ภายนอกอาคารจากเหตุฉุกเฉินวุ่นวาย โดยความกว้างของทางออกหลักจะต้องรองรับปริมาณคนที่ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนคนสูงสุดในสถานบริการ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่น้อยกว่าความกว้างของทางหนีไฟทั้งหมดที่ไปสู่ทางออกหลักดังกล่าว และไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร

ในกรณีที่ประตูของทางออกหลักตามวรรคหนึ่งมีจำนวนเกินกว่า ๑ ประตู ผลรวมความกว้างของประตูทางออกทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่าค่าความกว้างที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๒ สถานบริการที่มีพื้นที่บริการอยู่ตั้งแต่ชั้นที่สองขึ้นไป จะต้องมีทางออกหรือประตูทางออกจากสถานบริการ โดยต้องมีระยะห่างจากบันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟแห่งใดแห่งหนึ่งไม่เกิน ๔๕.๐๐ เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดิน

สถานบริการที่มีพื้นที่บริการอยู่ระดับพื้นดิน ทางออกหรือประตูทางออกจากสถานบริการจะต้องเปิดออกสู่ภายนอกอาคารโดยตรง หากไม่สามารถเปิดออกสู่ภายนอกโดยตรงต้องอยู่ห่างจากทางออกสู่ภายนอกอาคารแห่งใดแห่งหนึ่งไม่เกิน ๔๕.๐๐ เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดิน

ข้อ ๓๓ ทางหนีไฟของสถานบริการจะต้องมีส่วนปิดล้อมที่ไม่มีช่องให้ไฟหรือควันจากภายนอกผ่านเข้ามาได้ และส่วนปิดล้อมนี้ต้องมีอัตราการทนไฟตามที่กำหนดในตารางที่ ๓ ส่วนปิดล้อมของช่องทางเดินที่นำไปสู่ทางหนีไฟจะต้องมีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ตารางที่ ๓ อัตราการทนไฟของส่วนปิดล้อมในทางหนีไฟ

ประเภทอาคาร	อัตราการทนไฟ
(๑) อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ	๒ ชั่วโมง
(๒) อาคารประเภทอื่น	๑ ชั่วโมง

ผนังโดยรอบของส่วนปิดล้อมในทางหนีไฟที่กำหนดอัตราการทนไฟตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะเป็นไปตามตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ลักษณะของผนังตามอัตรา Thornton

ลักษณะของผนัง	อัตรา Thornton (ชั่วโมง)
(๑) ผนังก่ออิฐธรรมดา หนาไม่น้อยกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร	๑
(๒) ผนังก่ออิฐธรรมดา หนาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ มิลลิเมตร	๒
(๓) ผนังคอนกรีตเสริมเหล็ก หนาไม่น้อยกว่า ๑๒๐ มิลลิเมตร	๒

ในกรณีที่ผนังมีลักษณะนอกเหนือจากที่กำหนดตามตารางที่ ๔ จะต้องมีการรับรองอัตรา Thornton ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดจากสถาบันทดสอบประกอบการขออนุญาต

ข้อ ๓๔ สถานบริการจะต้องมีจำนวนทางหนีไฟที่ขึ้นกับจำนวนคนสูงสุดที่อยู่ในสถานบริการนั้นตามที่กำหนดในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ จำนวนทางหนีไฟของสถานบริการ

จำนวนคนสูงสุด	จำนวนทางหนีไฟไม่น้อยกว่า
(๑) ไม่เกิน ๕๐๐ คน	๒ แห่ง
(๒) ตั้งแต่ ๕๐๑ คน ถึง ๑,๐๐๐ คน	๓ แห่ง
(๓) ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ คนขึ้นไป	๔ แห่ง

ข้อ ๓๕ เส้นทางหนีไฟต้องมีความกว้างอย่างเพียงพอและสอดคล้องกับจำนวนคนสูงสุดโดยขนาดความกว้างของเส้นทางหนีไฟดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่าผลคูณระหว่างจำนวนคนตามที่คำนวณจากตารางที่ ๒ และตัวคูณคำนวณความกว้างต่ำสุดต่อคนตามที่กำหนดในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ตัวคูณคำนวณความกว้างต่ำสุดต่อคน

หน่วย : มิลลิเมตรต่อคน

กรณีไม่ติดตั้งระบบดับเพลิงอัตโนมัติ		กรณีติดตั้งระบบดับเพลิงอัตโนมัติ	
บันไดหนีไฟ	ส่วนอื่น ๆ เช่น ทางเดิน ทางลาด ในเส้นทางหนีไฟ ประตูหนีไฟ	บันไดหนีไฟ	ส่วนอื่น ๆ เช่น ทางเดิน ทางลาด ในเส้นทางหนีไฟ ประตูหนีไฟ
๑๒	๘	๘	๖

แต่ทั้งนี้ความกว้างของส่วนต่าง ๆ ของทางหนีไฟที่ได้จากการคำนวณจะต้องไม่น้อยกว่าค่าที่ได้ดังต่อไปนี้

(๑) บันไดและทางลาดหนีไฟต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๑๐ เมตร เว้นแต่สถานบริการที่ได้ดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารที่มีการก่อสร้างบันไดหนีไฟให้เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) หรือกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี

(๒) ขานพักบันไดต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันได

(๓) ช่องประตูในเส้นทางหนีไฟจะต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๘๔ เมตรโดยห้ามมีสิ่งกีดขวางตลอดเส้นทางหนีไฟ

ข้อ ๓๖ สถานบริการที่มีพื้นที่บริการอยู่ตั้งแต่ชั้นที่สองขึ้นไปที่มีใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่ ต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟที่ไม่ใช่บันไดในแนวดิ่ง และบันไดหนีไฟจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีผนังทนไฟโดยรอบ ยกเว้นช่องระบายอากาศ

(๒) บันไดหนีไฟและขานพักส่วนที่อยู่ภายนอกอาคารต้องมีผนังด้านที่บันไดพาดผ่านเป็นผนังทนไฟ

(๓) ประตูสู่บันไดหนีไฟต้องเป็นบานเปิดที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง ช่องประตู ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๘๔ เมตร และสูงสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๙๗ เมตร พร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง เพื่อป้องกันควันและเปลวไฟมิให้เข้าสู่บันไดหนีไฟ และอุปกรณ์ปลดล็อกประตูชนิดแกนหลัก

ข้อ ๓๗ แนวทางเดินภายในสถานบริการต้องมีป้ายบอกทางหนีไฟที่เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา ไปสู่บันไดหนีไฟหรือทางหนีไฟได้โดยสะดวก โดยรายละเอียดของป้ายบอกทางหนีไฟดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานว่าด้วยป้ายบอกทางหนีไฟของกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการควบคุมอาคารให้การรับรอง

ข้อ ๓๘ สถานบริการประเภท ข และประเภท ค จะต้องมียุ้งภายนอกโดยรอบอาคาร สถานบริการ ซึ่งไม่มีสิ่งกีดขวางและมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร

ข้อ ๓๙ สถานบริการจะต้องติดป้ายแสดงความจุคนในสถานบริการ โดยให้ยึดติดแบบถาวร ไว้ในตำแหน่งที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น บริเวณห้องโถง หรือใกล้ทางเข้าหลัก และป้ายดังกล่าวจะต้องทำด้วยวัสดุถาวร

หมวด ๖

ระบบการระบายอากาศ

ข้อ ๔๐ ระบบการระบายอากาศในสถานบริการจะจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ หรือโดยวิธีกลก็ได้

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ห้องในสถานบริการต้องมีประตู หน้าต่าง หรือช่องระบายอากาศด้านติดกับอากาศภายนอกเป็นพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ของห้องนั้น ทั้งนี้ ไม่นับรวมพื้นที่ของประตู หน้าต่าง และช่องระบายอากาศที่ติดต่อกับห้องอื่น หรือช่องทางเดินภายในอาคาร

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ห้องหรือสถานที่ที่ใช้เก็บของหรือสินค้าในสถานบริการ

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ไมอาจจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติตามข้อ ๔๑ ได้ให้จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีกลซึ่งใช้กลอุปกรณ์ขับเคลื่อนอากาศ กลอุปกรณ์นี้ต้องทำงานตลอดเวลา ระหว่างที่ใช้สอยพื้นที่นั้น และการระบายอากาศต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ไม่น้อยกว่า อัตราที่กำหนดในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ อัตราการระบายอากาศโดยวิธีกล

ประเภทกิจการการใช้อาคาร	อัตราการระบายอากาศไม่น้อยกว่า จำนวนเท่าของปริมาตรของห้องใน ๑ ชั่วโมง
(๑) ห้องน้ำ ห้องส้วม	๔
(๒) สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	๗
(๓) สำนักงาน	๗
(๔) ห้องครัว	๒๔

สำหรับห้องครัวของสถานบริการที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าได้จัดให้มีการระบายอากาศครอบคลุมแหล่งที่เกิดกลิ่น ควน หรือก๊าซ ที่ต้องการระบายในขนาดที่เหมาะสมแล้วจะมีอัตราการระบายอากาศในส่วนอื่นของห้องครัวนั้นน้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๗ ก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑๒ เท่าของปริมาตรของห้องในหนึ่งชั่วโมง

การใช้สถานที่เพื่อประกอบกิจการอื่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางที่ ๗ ให้ใช้อัตราการระบายอากาศที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่จัดให้มีการระบายอากาศด้วยระบบการปรับภาวะอากาศ ต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ปรับภาวะอากาศ หรือดูดอากาศจากภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศออกไปไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดในตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ อัตราการระบายอากาศในกรณีที่มีระบบการปรับภาวะอากาศ

ประเภทกิจการการใช้อาคาร	ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง/ตารางเมตร
(๑) สำนักงาน	๒
(๒) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว	๒
(๓) บริเวณที่นั่งสำหรับคนดู	๔
(๔) ห้องน้ำ ห้องส้วม	๑๐
(๕) สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐
(๖) ไนต์คลับ บาร์ หรือพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นรำ รำวง	๑๐
(๗) ห้องครัว	๓๐

การใช้สถานที่เพื่อประกอบกิจการอื่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางที่ ๘ ให้ใช้อัตราการระบายอากาศที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ ๔๔ ตำแหน่งของช่องนำอากาศภายนอกเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสีย และช่องระบายอากาศทั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร และสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

การนำอากาศภายนอกเข้าและการระบายอากาศทั้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๔๕ ระบบท่อลมของระบบปรับอากาศต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ท่อลม วัสดุหุ้มท่อลม และวัสดุภายในท่อลม ต้องเป็นวัสดุที่ไม่ติดไฟและไม่เป็นส่วนที่ทำให้เกิดควันพิษเมื่อเกิดเพลิงไหม้

(๒) ท่อลมส่วนที่ติดตั้งผ่านผนังทึบหรือพื้นของอาคารที่ทำด้วยวัสดุทนไฟต้องติดตั้งลึกลงไปใต้ผิวอย่างสนิทโดยอัตโนมัติเมื่ออุณหภูมิสูงเกินกว่า ๗๔ องศาเซลเซียส และลึกลงไปใต้ผิวต้องมีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าอัตราการทนไฟของผนังทึบหรือพื้นของอาคารในส่วนนั้น ๆ

(๓) ห้ามใช้ทางเดินร่วม บันได ช่องบันได ช่องลิฟต์ของอาคาร เป็นส่วนหนึ่งของระบบท่อลมส่งหรือระบบท่อลมกลับ เว้นแต่ส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างระหว่างเพดานกับพื้นของอาคารชั้นเหนือขึ้นไปหรือหลังคาที่มีส่วนประกอบของเพดานที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

หมวด ๗

ผู้ดูแลระบบความปลอดภัยและการตรวจสอบอาคาร

ข้อ ๔๖ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือเจ้าของอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการต้องจัดให้มีผู้ดูแลระบบความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายของสถานบริการอย่างน้อยหนึ่งคนซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี บริบูรณ์และอย่างน้อยได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างไฟฟ้าช่างเครื่องยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างก่อสร้าง หรือช่างอิเล็กทรอนิกส์ หรือมีประสบการณ์ควบคุมดูแลสถานบริการไม่น้อยกว่าห้าปี เพื่อควบคุม ดูแล และปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ

ข้อ ๔๗ อาคารสถานบริการที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ ให้ผู้ตรวจสอบอาคารตรวจสอบวัสดุที่ใช้ภายในสถานบริการ และทางเดินทั้งหมด รวมถึงวัสดุตกแต่งผิวผนังและฝ้าเพดาน และกระจกให้เป็นไปตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๗ เพิ่มเติมจากการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ประกอบของอาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ตรวจสอบ หลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียน และการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ และหลักเกณฑ์การตรวจสอบอาคาร

หมวด ๘

การแก้ไขระบบความปลอดภัย

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่อาคารสถานบริการมีสภาพหรือมีการใช้ที่ไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัยหรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือเจ้าของอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการดำเนินการแก้ไขระบบความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยหรือสามารถใช้งานได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีมีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้

ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และหากมีผลทำให้อาคารนั้นมีสภาพหรือการใช้อาคาร หรือระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยที่อาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือเจ้าของอาคารใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนจนกว่าจะมีการแก้ไขเพื่อบรรเทาเหตุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายนั้นแล้วก็ได้ และต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณอาคารหรือบริเวณดังกล่าว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๙ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่ได้ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับจะต้องทำการปรับปรุงหรือติดตั้งวัสดุ ระบบ และอุปกรณ์ประกอบอาคารต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๘ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๙ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการประเภท ก ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๗

ผู้ประกอบกิจการสถานบริการประเภท ฉ ที่ได้ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการเฉพาะข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยงยุทธ วิชัยดิษฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการมีระบบความปลอดภัยของอาคารไม่เหมาะสมกับสภาพการใช้อาคารที่มีความจำเป็นต้องมีความปลอดภัยจากอัคคีภัยอย่างเพียงพอแต่เมื่ออาคารดังกล่าวมีระบบความปลอดภัยไม่เพียงพอเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ หรือเหตุขุมนุ่นวายจะทำให้ไม่สามารถอพยพผู้คนออกจากอาคารดังกล่าวได้ทัน อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยสำหรับอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ สมควรกำหนดประเภทระบบความปลอดภัย การป้องกันอันตราย และการตรวจสอบของอาคารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้